

Cahit SÃ½tkÃ½ TarancÃ½

Onaylayan Administrator
Saturday, 26 May 2007

Â Â Cahit SÃ½tkÃ½ TarancÃ½ (1910-1956) Cumhuriyet devri Ã¼airlerimiz arasÃ½nda bulunan Cahit SÃ½tkÃ½ TarancÃ½, 4 Ekim 1910'da DiyarbakÃ½r'da doÃ½du. Saint Joseph Lisesi'nde baÃ¼ladÃ½ orta Ã¼retimini Galatasaray Lisesi'nde tamamladÃ½. Bir sÃ¼re MÃ¼lkiye Mektebi'ne ardÃ½ndan da Âstanbul YÃ¼ksek Ticaret Okulu'na devam ettiyse de Ã¼renimini tamamlayamadÃ½. 1938'de Paris'e giderek bir yandan Siyasal Bilgiler eÃ¼itimi aldÃ½ bir yandan da Paris Radyosu'nda spikerlik yaptÃ½. Âkinci DÃ¼nya SavaÃ¼ patlak verince yurda dÃ¼ndÃ¼ ve bazÃ½ kuruluÃ¼larda Âsevirmen olarak ÂsalÃ¼tÃ½. AÃ¼r bir felÃ¼ geÃ¼iren Cahit SÃ½tkÃ½ TarancÃ½'nÃ¼n tedavisi TÃ¼rkiye'de yapÃ½lamayÃ¼nca Viyana'ya gitmek zorunda kaldÃ½. 13 Ekim 1956'da Viyana'daki bir hastanede yaÃ¼amÃ¼nÃ½ yitirdi.

Â

Â Galatasaray Lisesi son sÃ¼nÃ¼f Ã¼rencisiyken Muhit ve Servet-i FÃ¼n dergilerinde ÂÅkan Ã¼iirleriyle tanÃ¼nan Cahit SÃ½tkÃ½ TarancÃ½, CHP Ã¼ir YarÃ¼masÃ¼na gÃ¼nderdiÃ¼i "Otuz BeÃ¼ YaÃ¼" Ã¼iiri 1946'da birincilik kazanÃ¼n edebiyat Âsevrelinde Ã¼n yaptÃ½. Yer yer FransÃ¼z Ã¼iirinin etkisinde kaldÃ½ ve Ã¼iirlerinde hece Ã¼lÃ¼sÃ¼ kullandÃ½. YalÃ¼n konuÃ¼ma dili ve akÃ¼cÃ¼ bir sÃ¼leyiÃ¼le toplumsal sorunlara yÃ¼nelerek daha ÂÅok yaÃ¼ama sevinci, yalnÃ¼zliÃ¼ ve Ã¼lÃ¼m gibi temalara duyarlÃ½ biÃ¼imde iÃ¼ledi. Orhan Veli'nin Ã¼ncÃ¼lÃ¼nÃ¼ yaptÃ½Ã½ "Garip" akÃ¼mÃ¼nÃ¼ geliÃ¼mesiyle birlikte, biÃ¼im kaygÃ¼sÃ¼nÃ¼ Ã¼n planda tuttuÃ¼u Ã¼iirlerinde yaÃ¼amanÃ¼n ve aÃ¼kÃ¼n gÃ¼zelliÃ¼ni Ã¼lÃ¼mÃ¼n Ã¼stÃ¼nlÃ¼nÃ¼ vurgulayan Ã¼iirler yazan Cahit SÃ½tkÃ½ TarancÃ½, bu Ã¼zellikleriyle Cumhuriyet tarihinin Ã¼nemli yazarlarÃ½ arasÃ½ndaki yerini almÃ¼tÃ¼r.

Â Eserleri

Â Ã¼ir KitaplarÃ½: ÂmrÃ¼mde SÃ¼kut (1933), Otuz BeÃ¼ YaÃ¼ (1946), DÃ¼Ã¼ten GÃ¼zel (1952), SonrasÃ½ (1957), BÃ¼lÃ¼iirleri (AsÃ¼m Bezirci tarafÃ½ndan toplandÃ½ ve 1983 yÃ¼lÃ¼nda yayÃ¼nlandÃ½.)